

10/06/2015

RECU LL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

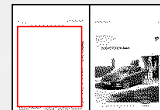
Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/06/15	'CASO COUSO', UN CRIMEN DE GUERRA QUE SE ARCHIVA / El Mundo	5	1
10/06/15	LA LEY NO PUEDE AMPARAR LA IMPUNIDAD DE CRÍMENES COMETIDOS DURANTE LAS GUERRAS / El Mundo	6	1
10/06/15	JEAN MARIE DEL MORAL FOTÒGRAF "LA FOTOGRAFIA TÉ MOLT A VEURE AMB LA MORT, PER AIXÒ LI TENIM POR" / Ara	7	1
10/06/15	L'expresident del govern espanyol Felipe González va entregar dilluns a Caracas el premi Ortega y Gasset al periodista veneçolà Teodoro Petkoff / Ara	8	1
10/06/15	EL CINEMA ON LINE SUPERA EL DVD I OBRE NOVA ERA / La Vanguardia (Ed. Català)	9	2
10/06/15	La Academia de Televisión falla los premios Iris / Abc	11	1
10/06/15	LOS TOROS EMBISTEN AL PRESIDENTE DE RTVE / El Mundo (Ed. Catalunya)	12	1
10/06/15	EL CHANNEL 4 BRITÀNIC SE SALVA (DE MOMENT) DE LA PRIVATITZACIÓ / Ara	13	1
10/06/15	"EL ACTUAL SISTEMA DE FINANCIACIÓN DE RTVE NO ES VIABLE", DICE SU PRESIDENTE / El Economista	14	1
10/06/15	EL JUEZ PEDRAZ CIERRA EL CASO COUSO Y LA FAMILIA IRÁ A ESTRASBURGO / Diari de Tarragona	15	1
10/06/15	SÁNCHEZ: «EL MODELO DE RTVE, QUE DISEÑÓ EL PSOE, ES INVIABLE» / Abc	16	1
10/06/15	EL GRUP HERALDO COMPRA EL DIARI '20 MINUTOS' / La Vanguardia (Ed. Català) -Viure a Bcn	17	1
10/06/15	PERIODISTES DEL PAÍS BASC CONEIXEN ELS ACTIUS TURÍSTICS DE LES TERRES DE L'EBRE / Diari de Tarragona	18	1
10/06/15	HERALDO SE HACE CON '20 MINUTOS' / El Mundo	19	1
10/06/15	Les notícies ?segons un estudi?: meduses de les aigües digitals per Àlex Gutiérrez / Ara	20	1
10/06/15	HERALDO COMPRA '20 MINUTOS' Y ENTRA EN LA PRENSA NACIONAL / Expansión	21	1
10/06/15	RÚSSIA, PRINCIPAL SOSPITOSA DEL CIBERATAAC A TV5 MONDE / Ara	22	1
10/06/15	'DES-INFORMACIÓ' INTERESSADA per Tere Rodríguez / El Punt avui	23	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/06/15	MOVISTAR PRESENTA SU OFERTA MAYORISTA DE TV PARA LOS RIVALES / Expansión	24	1
10/06/15	EL GRUP HERALDO RESCATARÀ EL GRATUÏT 20 MINUTOS' / Ara	25	1
10/06/15	LA PUBLICIDAD DEBE VOLVER A LA TV PÚBLICA / El Economista	26	1
10/06/15	LLUM VERD A TV3 DEL NOU GOVERN BALEAR / El Punt avui	27	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

17/10/2003 El titular del Juzgado de Instrucción número I de la Audiencia, Guillermo Ruiz Polanco, admite una querrela interpuesta por los familiares de José Couso tras su muerte el 8 de abril en Bagdad.

19/10/2005 El juez Pedraz dicta por primera vez orden de busca y captura internacional contra los soldados de EEUU Philip de Camp, Philip Wolford y Thomas Gibson como autores de los hechos.

5/12/2006 El TS reabre el caso, archivado por la Sala de lo Penal de la Audiencia, argumentando que el TC había fijado que el principio de justicia universal prima sobre la existencia de intereses nacionales.

6/6/2014 La Audiencia Nacional respalda la decisión de Pedraz de no archivar el caso al creer que el Convenio de Ginebra prevalece sobre la limitación de la justicia universal impulsada por el PP.

El juez Santiago Pedraz, durante su visita a Bagdad para reconstruir la muerte de José Couso, en enero de 2011. EFE

'Caso Couso', un crimen de guerra que se archiva

Pedraz lo cierra por la interpretación que el Supremo hace de la nueva justicia universal

MANUEL MARRACO MADRID La muerte de José Couso fue un crimen de guerra; la muerte de José Couso no se puede investigar. Esas dos afirmaciones resumen el auto con el que el juez Santiago Pedraz cerró ayer el caso Couso. Doce años después de que el cámara español muriera por el disparo de un tanque estadounidense, el magistrado de la Audiencia Nacional ha certificado que el último recorte de la justicia universal impide mantener abierto el sumario.

El caso Couso había sobrevivido a la oposición de la Fiscalía, a un recorte de la justicia universal (el de 2009, impulsado por el PSOE) y a dos archivos de la Audiencia revocados por el Supremo. Pero no ha podido con el nuevo recorte impulsado el año pasado por el PP. La reforma legal, que buscaba librar a la diplomacia de problemas como la investigación a la cúpula política china por los casos Tibet y Falun Gong, se está llevando por delante otras investigaciones. La última, por ahora, es la de la muerte del cámara de Telecinco y de otro perio-

dista ucraniano a los que el 8 de abril de 2003 un proyectil de Abrahams alcanzó cuando grababan la toma de Bagdad desde el hotel que alojaba a la prensa internacional.

De hecho, ha sido la sentencia del Supremo que cerraba el caso Tibet la que ha dado la puntilla a una investigación que Pedraz confiaba en mantener abierta. El magistrado rechazó cerrar el caso tras la reforma legal al entender que el recorte no le alcanzaba.

Lamenta que la «muy restrictiva» reforma genera «impunidad»

«El flexo no podrá mantenerse encendido», resume el magistrado

Sostenía que, al tratarse de un crimen de guerra, España debía ineludiblemente investigarlo como firmante del Convenio de Ginebra. La norma internacional prevalecía sobre la nacional.

Pedraz pudo con la ley, pero no con la inequívoca interpretación que de ella ha hecho el Supremo. A raíz del caso Tibet, el Alto Tribunal examinó la ley española y el Convenio de Ginebra y alcanzó una conclusión opuesta a la del juez instructor. En esa resolución, el Supremo recuerda que la ley permite investigar crímenes de guerra sólo cuando el responsable, sea español o extranjero, se encuentre en España. Y no cabía interpretar, como hizo Pedraz, que esa limitación sólo era para la fase de juicio. En cuanto al Convenio de Ginebra, el Supremo estima que sólo obliga a perseguir los delitos cuando el responsable «se encuentre en el territorio del Estado firmante».

Los tres militares estadounidenses procesados –teniente coronel Philip de Camp, capitán Philip Wolford y sargento Thomas Gibson– no están en España y no hay visos de que vayan a estarlo nunca. Si se establecieran en nuestro país, sí se podría abrir una causa contra ellos aunque la víctima del crimen de guerra no hubiera sido española. Porque el juez resalta que delito sí que hubo: «Queda constatado que existen suficientes indicios racionales de que los procesados serían autores de [...] un crimen de guerra».

Pese a ello, el auto da por concluido el sumario y se lo remite a la Sala de lo Penal, competente para remachar la decisión firmando el archivo del sumario 27/2007.

«SE PROTEGE A UNOS MILITARES QUE SON UNOS ASESINOS»

David Couso se enteró ayer del auto del juez Pedraz, que cierra la causa que investigaba la muerte de su hermano, a través de un amigo periodista. No tiene dudas: «La reforma de la ley de jurisdicción universal impulsada en 2014 por el PP hace que tengamos un Gobierno que genera impunidad y que protege a unos militares que son unos asesinos. Permite que los asesinos de periodistas españoles puedan pasar por España sin problema». Su familia lleva 12 años de lucha por esta causa. Y pese a la decisión del juez no cesan en su empeño. «Vamos a recurrir al Tribunal Europeo de Derechos Humanos», apunta David Couso. «A aquellos legisladores que decían que nunca iban a abandonar a un ciudadano español, les digo que nos han dejado en la cuneta». | R. PIÑA

El juez firma la resolución entre lamentos por la «impunidad» a la que ha conducido la «muy restrictiva» reforma de la justicia universal. Insiste en que no le queda más remedio que cerrar el caso ante la rotundidad con la que se pronunció el Supremo: por unanimidad del Pleno –no hubo voto particular al que poder agarrarse– y resaltando expresamente que lo que razo-

naba para el caso Tibet era «extensible a procedimientos con similar fundamento».

El archivo de la causa implica desactivar las órdenes de busca y captura nacional e internacional emitidas en su día contra los militares. «El flexo no podrá mantenerse encendido», resume el juez, subrayando que a partir de ahora los procesados podrán desplazarse incluso a países que hayan suscrito la Convención de Ginebra «con la seguridad de que no van a ser buscados, puesto que en los archivos policiales o de otra índole no va a constar tal búsqueda».

El juez cierra así el auto: «De esta forma, pese a que existen múltiples esfuerzos y recomendaciones a nivel mundial para perseguir y sancionar este tipo de delitos, el delito quedaría impune. La decisión del legislador será discutible y podrá provocar debates en torno a tal impunidad, no sólo para el presente caso sino para otros posibles; mas no corresponde a los jueces suplir al legislador, dada su función constitucional; por lo que, en definitiva, procede concluir el presente sumario».

El artículo del Código Penal en el que se ha sostenido la causa durante más de una década es el 611, que establece que «será castigado con la pena de prisión de 10 a 15 años, sin perjuicio de la pena que corresponda por los resultados producidos, el que, con ocasión de un conflicto armado: 1.º Realice u ordene realizar ataques indiscriminados o excesivos o haga objeto a la población civil de ataques, represalias o actos o amenazas de violencia cuya finalidad principal sea terrorizarla».

La ley no puede amparar la impunidad de crímenes cometidos durante las guerras

EL JUEZ Santiago Pedraz, titular del juzgado nº 1 de la Audiencia Nacional, decidió ayer archivar la investigación contra tres militares estadounidenses, acusados del homicidio del periodista José Couso en Bagdad en 2003. Pedraz afirma en su auto que no puede mantener abierta la causa tras la reforma de la Ley Orgánica del Poder Judicial, aprobada en marzo de 2014, que establecía límites a los tribunales españoles para investigar crímenes cometidos en el extranjero. En concreto, la reforma impedía actuar cuando se produzcan víctimas en conflictos armados si los responsables no se encuentran en nuestro país. Así ha sido corroborado por una sentencia de la Sala Segunda del Supremo que, en mayo de 2015, estableció que «los tribunales españoles carecen de jurisdicción para investigar y enjuiciar delitos cometidos en el extranjero contra las personas y bienes protegidos en caso de conflicto armado».

Pedraz apunta que el juez no puede crear derecho, como en el sistema legal anglosajón, por lo que se ve obligado a seguir la ley y el criterio unánime del Supremo, que no le permiten mantener abierta la causa. Pero recuerda a la vez que España suscribió la Con-

vención de Ginebra que insta a perseguir con carácter imperativo estos delitos. Tal y como marca la Constitución, este tipo de tratados prima sobre las leyes nacionales, por lo que hay un evidente conflicto entre la norma positiva y el derecho internacional.

Sin pronunciarse sobre el caso Couso, el juez señala –y no le falta razón– que esta modificación de la Ley Orgánica del Poder Judicial podría dejar impunes crímenes de guerra cometidos contra la población civil y, en concreto, contra cooperantes, trabajadores o religiosos españoles que ejercen su labor lejos de nuestra patria.

Es verdad que nuestro país no puede arrogarse el papel de gendarme universal y castigar crímenes cometidos en El Tíbet, Camboya o Argentina por regímenes dictatoriales, pero tampoco parece justificado que la ley cierre la puerta a investigar homicidios como el de Couso o crímenes que los tratados internacionales consideran perseguibles. Ello sería tanto como aceptar la impunidad en caso de guerra, lo cual contraviene los más elementales principios del derecho que establecen que cada uno debe ser responsable de sus actos.

JEAN MARIE DEL MORAL

Fotògraf

Retrats d'artistes Al llarg de la seva trajectòria Jean Marie del Moral ha fotografiat uns 140 artistes, entre els quals hi ha alguns dels més valorats en l'escena internacional. Acaba de publicar 'El ojo de Miró', fotografies dels objectes amb què Joan Miró convivia

“La fotografia té molt a veure amb la mort, per això li tenim por”

CRISTINA ROS

Es reivindica com a fotògraf. Jean Marie del Moral assegura que es troba bé amb aquesta professió i que no necessita que el considerin artista. Parla amb ell a Palma, al Museu Es Baluard, on demà inaugura l'exposició d'una part de les fotografies fetes als tallers de Joan Miró a Mallorca. L'altra part s'exhibeix a la Fundació Pilar i Joan Miró, el mateix territori que Del Moral va visitar el 1978, en vida de l'artista, i on va tornar fa tot just dos o tres anys per fotografiar els objectes amb els quals va viure el pintor català. Totes aquestes fotografies de Jean Marie del Moral es recullen i són la raó de ser del llibre *El ojo de Miró*, que acaba d'editar La Fàbrica i que ahir al vespre es va presentar al Museu Reina Sofia de Madrid.

Com va conèixer Joan Miró?

La revista d'esquerres *L'Humanité Dimanche* em va enviar el 1978 a Barcelona perquè volien fer un reportatge d'intel·lectuals antifranquistes (Raimon, Goytisolo...) i jo n'havia de fer els retrats. Va coincidir que al Liceu s'estrenava *Mori el Merma*, amb la cèlebre escenografia i personatges dissenyats i pintats per Miró. La bellesa de l'obra era extraordinària. En acabar, el públic, aixecat, no parava de fer mamballetes, més de mitja hora. Miró va sortir a saludar i li vaig fer una de les fotos que he inclòs a *El ojo de Miró*. Jo tenia moltes ganes de fer-li un retrat al seu estudi, un lloc que tothom sabia que era bastant impenetrable. Supòs que li va fer gràcia la història de la meua família, pares republicans espanyols, ma mare és catalana, exiliats a França, i em va dir: "Vine dissabte a Palma". I així ho vaig fer. Era la primera vegada que entrava a l'estudi d'un artista. No era cap ignorant en art, però mai no havia retratat un artista. Jo tenia 26 anys.

una pel·lícula

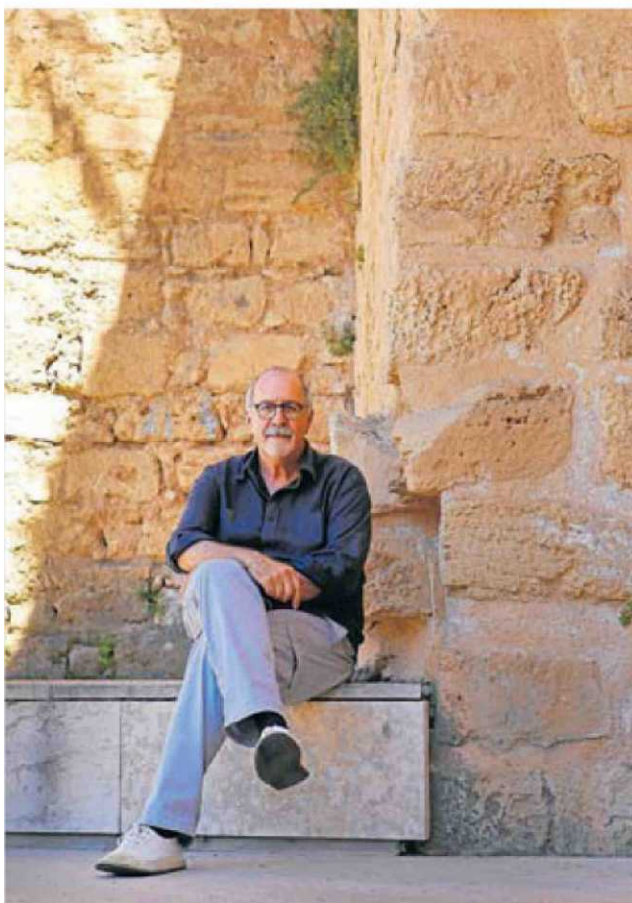
'AMARCOR'

un color

un lloc per viure

MALLORCA

Jean Marie del Moral va conèixer Miró a l'estrena de *Mori el Merma* al Liceu. El seu estudi de Palma va ser el primer que va visitar. ENRIQUE CALVO

quí i del català, art popular, estris del camp, mobiliari del lloc, joguines, titelles, coses agafades de la natura, un univers que es troba també a la seva obra. I és que no més ens podem fixar en l'objecte en si, sinó en el color, en la forma, les proporcions... Per exemple, entre els objectes de Miró hi trobem molts d'ovals i també ulls o punts negres, tots dos molt importants a la seva pintura.

Miró va ser el primer. Quants artistes, entre els més reconeguts arreu del món, ha fotografiat al seu estudi de llavors ençà?

Uns 140 artistes de molts de països. Els espanyols exiliats a París, des d'Apel·les Fenosa, fins a Clavé, Lobo, Arroyo o els que van arribar a París molt després, com Barceló, Sicília, Broto. També americans com Lichtenstein, Sam Francis, Schnabel...

Disculpi que l'interrompi per preguntar-l'hi, ja que s'ha passat més de mitja vida amb artistes als seus estudis: èper què són tan atractius per al fotògraf?

Els artistes són éssers humans i cada ésser humà transmet alguna cosa, tot i que hi ha moltes persones transparents. Entre els artistes n'hi ha pocs de transparents, solen transmetre molta energia i força. Basta pensar en Picasso i et trobes davant un ésser que és entre toro i persona. En canvi, Miró té una pureza que avui sent com a molt necessària. En tot cas, l'artista al seu estudi és on millor te transmet el que és. Particularment, m'interessa l'estudi com a espai mental, com a autorretrat de l'artista.

I vostè, com a fotògraf, ¿no és també artista?

Miri, a mi em va molt bé ser fotògraf, no tinc cap necessitat de ser artista. Per a mi la fotografia, en tot cas, és un art aplicat. Avui un fotògraf que es considera artista treballa com un director de cine. Jo no ho necessito això. El món de l'art avui s'ha tornat boig. La meua mirada és la d'un fotògraf sempre. Ara bé, quan decideixo sortir al carrer amb la càmera, sé que sóc una persona diferent. Una bona foto hi és sempre al davant, però d'alguna manera diria que s'amaga de tu. Crec que per fer una bona foto s'ha d'establir una mena de joc entre la realitat, la imaginació i el temps. M'agrada pensar que la fotografia és com un ocell, molt lleuger. Atrapar-la és un miracle.

Quina és la relació entre el fotògraf i la persona retratada?

És essencial per al resultat la relació que s'estableix entre retratat i retratista en l'instant precís de fer el retrat. La fotografia té molt a veure amb la mort i per això li tenim molta por, perquè atura el temps en un sol instant. ■

CAROLA SOLÉ
CIUTAT DE MÈXIC

Felipe González és alabat i injuriat, a parts iguals, a Caracas. Declarat *persona non grata* pel govern de Nicolás Maduro, l'expresident espanyol va arribar diumenge a la capital veneçolana enmig d'una gran expectació per ajudar en la defensa dels opositors presos Leopoldo López –que fa 18 dies que està en vaga de fam– i Antonio Ledezma. Tres dies més tard ha marxat del país sense poder visitar el primer dels opositors a la presó.

La seva visita era llargament esperada per l'oposició i fins i tot pel president Maduro, que va suspendre el viatge al Vaticà previst per diumenge –on s'esperava que el Papa li demanés personalment l'alliberament dels presos polítics– per una sobtada grip i una otitis.

Però tot i haver posat el focus internacional en la delicada situació dels dirigents opositors presos a Veneçuela, el periple de González pel país ha esdevingut una cursa d'obstacles que l'ha deixat pràcticament sense marge de maniobra.

Les protestes que el govern chavista va convocar en contra de la visita de González –que veuen com una “ingerència” i que van tenir una tímida resposta en diferents punts del país–, juntament amb la batalla a la xarxa amb l'etiqueta #FelipeFueraDeAqui, ja feien presagiar que les coses no serien fàcils per a l'expresident socialista. Dilluns el Tribunal Suprem veneçolà va prohibir-li ser assessor tècnic extern de la defensa de López i Ledezma al·legant que el seu títol d'advocat no està certificat al país.

Decisió acatada

“Crec que la meua presència és un dret de la defensa, i no em quedarà cap altra opció que fer esforços en àmbits internacionals que obliguin jurisdiccionalment Veneçuela”, va dir González, que ha decidit acatar la decisió. De fet, lluny de desafiar i confrontar les decisions del chavisme, l'exmandatari espanyol s'ha mostrat molt caut en la seva visita a Caracas i només ha tingut reunions amb dirigents opositors prèviament autoritzades pel govern, a més d'una agenda misteriosa de cara a la premsa.

Ha visitat l'alcalde major de Caracas, Antonio Ledezma, que compleix una pena de presó domiciliària; ha entregat personalment el premi Ortega y Gasset de periodisme al vete-

El chavisme guanya el pols a Felipe González

L'expresident espanyol fracassa en el seu intent d'ajudar en la defensa dels presos polítics

PREMI PERIODÍSTIC

L'expresident del govern espanyol Felipe González va entregar dilluns a Caracas el premi Ortega y Gasset al periodista veneçolà Teodoro Petkoff, que té prohibit abandonar Veneçuela i no el va poder recollir a Espanya. SAÛL UZCÁTEGUI / EFE

rà Teodoro Petkoff –que té prohibit sortir del país per un procés del president del Parlament, Diosdado Cabello, en contra de 22 directores de diaris–, i també s'ha reunit amb la direcció de l'aliança opositora. Ahir, després que li notifiessin que no podria visitar Leopoldo López a la presó, va decidir anar-se'n.

“L'expresident espanyol no vol una confrontació amb el govern veneçolà, no vol infringir la llei”, va assegurar ahir Juan Carlos Gutiérrez, advocat de Leopoldo López, que no va descartar que Felipe González torni a Veneçuela “en el moment en què les autoritats veneçolanes li permetin assistir als judicis o visitar als presos”.

Vaga de fam per les eleccions

López, empresonat des de fa més d'un any sota l'acusació d'haver instigat a la violència durant les protestes del 2014, és probablement el pres polític més emblemàtic de l'actual govern chavista. Conscient del seu pes, fa 18 dies el jove polític radical va iniciar una vaga de fam juntament amb Daniel Ceballos, l'alcalde de l'epicentre de les manifestacions de l'any passat, San Cristóbal (a l'oest del país).

Tenen diverses peticions, però se centren principalment en una: que el govern convoqui les eleccions parlamentàries previstes per a finals d'any, de les quals per ara no hi ha cap novetat. La majoria de les enquestes donen a l'oposició un avantatge d'un 20% en aquestes transcendents eleccions, que el difunt Hugo Chávez va guanyar per un estret marge de vots (però no d'escons) el setembre del 2010.

Amb una popularitat sota mínims, el govern de Maduro podria cedir la majoria parlamentària a l'oposició i deixar a les seves mans el nomenament de nous poders públics, ara obedients al chavisme. Tot i això, l'oposició té el repte d'anar unida a aquests comicis després de mesos d'evidents desavinences entre l'ala més radical de López i l'exdiputada María Corina Machado –que busca la renúncia de Maduro– i un corrent més moderat liderat per l'excandidat presidencial Henrique Capriles.

“A Veneçuela, plougui, troni o llampegui el 2015 hi haurà eleccions a l'Assemblea Nacional i tindrem una gran victòria de la pàtria”, ha assegurat Maduro. De moment ja ha guanyat una primera batalla contra Felipe González i, de retruc, contra els presos polítics.

El viatge

Felipe González va arribar diumenge a Caracas, després d'entrar al país sense cap inconvenient, tot i que havia sigut declarat per les autoritats veneçolanes *persona non grata*. L'expresident havia ajornat un viatge el mes passat quan la justícia va suspendre una vista judicial contra l'opositor Leopoldo López.

Les intencions

L'expresident espanyol va anunciar al març que s'incorporava a la defensa dels dirigents opositors chavistes Leopoldo López i Antonio Ledezma. El seu paper era d'“assessor tècnic” i ahir va quedar clar que encara que no el deixin assistir als judicis o visitar els opositors a la presó mantindrà aquest rol.

L'objectiu: la defensa de dos líders opositors

Els opositors

L'opositor Leopoldo López està empresonat sota l'acusació d'instigar a la violència durant les protestes antichavistas del febrer del 2014. Antonio Ledezma va ser detingut al febrer en relació a un intent de cop d'estat per derrocar Maduro. Leopoldo López està en vaga de fam, a la qual s'han sumat altres presos i opositors.

El govern

El chavisme està en hores baixes. Ahir una última enquesta preveia un daltabaix del govern de Maduro. El sondeig augurava que ara mateix només obtindria un 22% de suport a les urnes davant del 48% que obtindria l'oposició. Precisament, una de les peticions més insistents de l'oposició és que es convoquin les legislatives.

La consultora Pricewaterhouse Coopers traça el futur de la indústria audiovisual als EUA

El cinema on line supera el DVD i obre nova era

El 2017 els guanys pel consum de pel·lícules a internet seran superiors als de les sales

SALVADOR LLOPART
Barcelona

Serà avui o demà, o potser el mes que ve, però no trigarà a passar. Un dia d'aquests algú a Delaware, Wisconsin o Minnesota encendrà el televisor –segurament una pantalla gran intel·ligent, per força connectada a internet– per veure la nova entrega de *House of cards* a Netflix o la sèrie que Woody Allen ultima per a Amazon. Amb un simple clic, domèstic i íntim, sense més importància, totalment anònim, tota la indústria audiovisual entrarà en una nova era, i el cinema i la televisió ja no tornaran a ser el mateix.

Perquè, segons un informe de la consultora Pricewaterhouse Coopers, aquest 2015 serà l'any del *sorpasso*, que dirien els italians. L'any que els consumidors descobriran, massivament, que el cinema té un lloc reservat al seu televisor gràcies a internet. L'any, en definitiva, segons els números, que la despesa dedicada a descàrregues de pel·lícules i en vídeo a la carta (el que anomenem VOD) superarà per primera vegada la despesa que els nord-americans fan en DVD i Blu-ray. A partir de llavors, d'aquest clic que farà tombar la balança, aquests formats no pararan de declinar.

La fi d'un format

Vídeo a la carta. El consum de pel·lícules a través d'internet creixerà aquest any als Estats Units, segons l'estudi de Pricewaterhouse, un 13 per cent respecte a l'any anterior. Més de nou mil milions per a la indústria de distribució audiovisual a través d'internet, incloent-hi Netflix

DVD. El seu descens és imparable. Aquest any 2015 les vendes d'aquest format se situen en poc més de set mil milions de dòlars, amb una disminució constant, segons el mateix estudi, que situa la davallada de la seva quota de mercat en un 5,8 per cent el 2019. Sembla ser el final d'una era

NETFLIX

60 milions

Netflix, la companyia especialitzada en la comercialització de pel·lícules a través d'internet, té 60 milions de subscriptors al món

Serà un mer canvi comptable que, en poc temps, portarà canvis dramàtics en la indústria audiovisual, en la producció i comercialització, deixant moltes víctimes pel camí. Un canvi que s'aguditzarà encara més cap al 2017, segons la consultora, perquè serà l'any que les previsions de consum cinematogràfic a través de la xarxa superaran la despesa en compra d'entrades. El cinema convencional deixarà de ser el negoci hegemònic per l'ascendència del cinema domèstic en línia. Internet guanya; i el cinema, el consum de cinema tal com l'entendem, perd.

"Es veia venir", diu Jaume Ripoll, cap visible de Filmin, la plataforma en línia especialitzada en cinema d'autor, aquest cinema que de vegades no arriba a les sales o hi passa sense fer soroll, i també en cinema de valor històric. "Es com si el casino hagués quedat buit, i l'únic que no se n'ha assabentat és el crupier, el mateix que fins ara repartia les cartes", comenta. El casino és el negoci audiovisual tal com l'entendim fins ara. I el crupier podem entendre que encarna tots aquells que no han sabut veure a temps la necessitat de canvi.

El cert és que tot el panorama audiovisual quedarà trastocat, i no sempre per anar a pitjor, afirma l'informe de Pricewaterhouse. El sector, en conjunt, no deixarà de

L'arribada de Netflix a Espanya obrirà una batalla en el cinema en línia i alhora dinamitzarà el sector

créixer. Des d'una perspectiva global, el negoci audiovisual creixerà un 4,1 per cent fins al 2019, gràcies sobretot als mercats emergents com la Xina (un 14, 5 per cent de

creixement fins aquell any) i Sud-amèrica, gràcies a l'empenta en el consum de països com el Brasil (11,5 per cent) i l'Argentina. Però el 2019 els Estats Units, segons l'informe, encara seran el líder mundial en producció i consum audiovisual, amb el 33 per cent del total d'ingressos del sector centrats en aquell país.

El mercat internacional continuarà sent important per a Hollywood. Però Hollywood serà cada vegada menys important per als mercats locals, afirma aquest infor-

El crim. El DVD, que ha complert la seva funció, està cridat a desaparèixer

XAVIER CERVERA

me, i això sembla un avis directe per a la cinematografia espanyola, que no ha d'oblidar la seva pròpia producció. L'ombra de la Xina serà, també en l'àmbit audiovisual, cada vegada més allargada a tot el món, amb el gegant oriental transformant, també, en un gegant de la producció.

I amb tot plegat, què en quedarà del DVD el 2019, d'aquí tan sols quatre anys? Doncs continuarà el declivi, amb un mercat que s'encongaix un cinc per cent cada any de mitjana. I no només als Estats Units, sinó a tot el món, a causa de la reducció de videoclubs i el suposat increment de les possibilitats de connexió a la xarxa. Aquest requisit és necessari: la millora de la capacitat de gestió de dades de les xarxes, que s'hauran de sotmetre a una dramàtica transformació en els pròxims anys. És l'única manera que el cinema, a través d'internet, sigui una realitat en països com Espanya. Amb una xarxa de dades deficientes, el nou cinema (i la nova televisió) continuarà sent una quimera, per molt que les xifres macroeconòmiques assenyalin en aquesta direcció.

La mirada de Pricewaterhouse és significativa pel que té d'avis. Aquest mateix any 2015 el negoci del cinema en streaming, el negoci de Netflix entre altres plataformes nord-americanes, obtindrà un in-

crement d'un 13 per cent i se situarà en un total de 9.500 milions de dòlars el 2015, mentre que les vendes de DVD baixaran a 7.800 milions de dòlars. Una tendència decreixent imparable que s'accentuarà els pròxims anys. Pricewaterhouse mateix considera -tal com recollien aquests dies publicacions com *Time* i altres mitjans especialitzats en economia com *Bloomberg*- que el 2017 el negoci del cinema i la televisió per internet haurà arribat als

L'any 2019 les cinematografies autòctones tindran cada vegada un pes més gran en el negoci

12.000 milions de dòlars i haurà superat, amb això, els guanys previstos aquell mateix any per al cinema convencional.

Només cal mirar els últims resultats de Netflix, la plataforma en línia més poderosa del món, que anuncia la seva arribada a Espanya per a l'octubre que ve. El mes d'abril passat declarava un increment de guanys d'un 24 per cent en el primer trimestre de l'any 2015, mentre que el seu nombre de subscriptors arribava a la gens menys-

preable xifra de 60 milions a tot el món, segons les dades publicades recentment per la revista *Fortune*.

"No temem l'arribada de Netflix", afirma Ripoll. "Filmin és una altra cosa", diu el fundador d'aquesta plataforma, que considera la seva proposta a la xarxa equivalent a les llibreries especialitzades, per a un públic determinat, radicalment oposat a a les grans superfícies de consum, que en el seu negoci seria Netflix. "Tenim un catàleg de 8.300 títols, i uns 250.000 usuaris. Però prefereixo no donar xifres, perquè les xifres en el nostre sector són com l'edat de Lola Flores, una mica imprevisible i canviant," diu de broma.

Però l'arribada de Netflix farà canviar el panorama del cinema on line a Espanya, d'això no n'hi ha dubte. No serà un canvi tan dramàtic com el final d'*Els immortals* (*Highlander*), afirma Ripoll, aquella pel·lícula d'espases i malediccions protagonitzada per Sean Connery i Christopher Lambert en què al final només en podia quedar un de viu. Però, segons la seva opinió, sobreviuran dues grans plataformes, a tot estirar, una de les quals segur que serà Netflix. "I en aquest panorama Filmin sabrà trobar el seu lloc". ●

MÉS INFORMACIÓ SOBRE EL CINEMA DIGITAL A www.lavanguardia.es

Un certamen virtual que permet veure una cinquantena de grans títols Atlàntida, sense catifa vermella

S. LLOPART Barcelona

Mar Coll té un projector a casa per veure pel·lícules de forma domèstica i en pantalla gran; més gran que qualsevol dels televisors d'ara mateix. "No és dels més cars", puntualitza la directora de la celebrada *Tres dies amb la família*, la pel·lícula que el 2009 va aconseguir tres premis al festival de Màlaga, i que va fer que el món del cinema es fixés en aquesta jove cineasta (Barcelona, 1981) sorgida de l'Escola de Cinema de Catalunya (Escac). Aquell mateix any va obtenir el Goya al millor director novell.

"Però el projector l'utilitzo per al cinema que jo veig a casa", i queda sense aclarir quin tipus de cinema és. Perquè, amb rapidesa, passa a parlar de la nostàlgia "del cinema en una gran sala, amb gent al teu voltant: això és insubstituïble". Mar Coll -que tindrà un paper rellevant en l'apartat cultural del futur consistori barceloní encapçalat per Ada Colau, i que era a la seva llista- forma part del jurat de l'Atlàntida Film

És un festival al televisor de casa, si aquest televisor està connectat a internet, que s'allargarà fins al pròxim 6 de juliol. La secció competitiva està formada per 25 títols, aquests sobre els quals Coll i els seus col·legues hauran de debatre. I després té seccions paral·leles com *Atles*, amb una vintena de títols. Amb pel·lícules tan reconegudes com *Bird people*, de Pascale Ferran, presentada a Berlín; *A Girl walks home alone*, d'Ana Lily Amirpour, estrenada a Canes, una història de vampirs a l'Iran integrista, i *The tribe*, de Miroslav Slaboipitski, una provocadora pel·lícula, parlada només amb signes, sense una paraula ni un subtítol, que no té por a la violència de tota mena.

"El cinema en línia ha arribat per quedar-s'hi", afirma Ripoll,

El festival és una alternativa al format tradicional, i les obres es poden veure a través de Filmin

JORDI PLAY

Jaume Ripoll

Festival 2015, junt amb el cineasta Kike Mañilló, també format a l'Escac, i professor al seu torn de la mateixa escola; Toni Ulled, editor de *Fotogramas*; l'editora Mònica Carmona, i Àngel Sala, director del festival de Sitges.

L'Atlàntida és un festival de cinema en línia, on les pel·lícules s'han de veure en línia. Coll, com la resta dels seus companys del jurat, veuen les pel·lícules a casa -presumiblement a la seva pantalla gran domèstica- i després quedaran un dia i deliberaran entre ells. És un nou format de festival.

de Filmin. "Ja no és el parent pobre del cinema a les sales, ni l'últim recurs per a les pel·lícules abans de caure en el silenci més total", afirma.

El cinema ha descobert que internet és una nova finestra oberta a la inquietud dels espectadors. On la pantalla gran no és ja una competència, ni l'objectiu últim. "La pantalla gran és una pantalla més", afirma Mar Coll. "I totes han de trobar el seu lloc, perquè totes tenen una funció per complir". Com aquesta pantalla alimentada per un projector al saló de la casa de Mar Coll. ●

La Fundación Caminos dona al Congreso una efígie de Leopoldo Calvo-Sotelo

El que fuera presidente del Gobierno en los años de la Transición e ingeniero de Caminos, Leopoldo Calvo-Sotelo, tiene una efígie en el Congreso de los Diputados donada por la Fundación Caminos, que rinde así homenaje a los ingenieros de Caminos ilustres que han contribuido de manera sobresaliente, desde su alta responsabilidad y papel de liderazgo, a la modernización de España y al avance de nuestra sociedad como eje central de un sistema democrático de libertad y progreso.

La Fundación Caminos, en colaboración con la familia Calvo-Sotelo, han hecho entrega al Congreso del busto, que es obra del escultor Julio López Hernández. Según puso de manifiesto el presidente de la Fundación Caminos del Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, Juan A. Santamera: «Se trata de profundizar en el reconocimiento de nuestros insignes compañeros de profesión».

Durante el acto de entrega del busto, Víctor Calvo-Sotelo, secretario de Estado de Telecomunicaciones, puso de manifiesto la figura de su padre como ingeniero, ya que «después de haber ocupado muchos cargos en diversas instituciones, al final de su vida esto era lo único que indicaba en su tarjeta de visita: ingeniero de Caminos».

A la entrega del busto han asistido representantes de la familia Calvo-Sotelo junto a importantes personalidades de la vida política, el presidente y los patronos de la Fundación Caminos, junto a los miembros de la Junta de Gobierno del Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos.

La Academia de Televisión falla los premios Iris

El Consejo de la Academia de las Ciencias y las Artes de Televisión votó en su reunión plenaria los premios Iris a los programas y presentadores autonómicos de 2013. Los ganadores en las seis categorías autonómicas son: Mejor Ficción Autonómica: O Faro (TVG). Mejor Programa de Entretenimiento Autonómico: Zarrios (Aragón Televisión). Mejor Programa de Actualidad Autonómi-

La viuda de Leopoldo Calvo-Sotelo, Pilar Ibáñez-Martín, y Jesús Posadas, ante el busto del expresidente donado por la Fundación Caminos

JAIME GARCIA

Los integrantes del Consejo de la Academia de las Ciencias y las Artes de Televisión tras el fallo de los premios Iris

ABC

Uno de los trabajadores con discapacidad de la Fundación Carmen Pardo-Valcarce, en los talleres de la institución

ABC

co: Unidad Móvil (Aragón Televisión). Mejor Informativo Autonómico: Canal Sur Noticias (Canal Sur). Mejor Presentador/a de Programas Autonómicos: Silvia Jato por Boas Tardes (TVG). Mejor Presentador/a de Informativos Autonómico: Mabel Mata por Noticias 2 (Canal Sur TV).

El Consejo de la Academia es el órgano máximo de decisión de la institución en el que participa la junta directiva y está formado por representantes de las cadenas generalistas, canales autonómicos, plataformas digitales y entidades de gestión de derechos de autor.

Los premiados en las categorías autonómicas recibirán el galardón durante la ceremonia de entrega de los XVII premios Iris de la Academia de Televisión el 25 de junio desde el Gran Casino Aranjuez.

La Fundación Carmen Pardo-Valcarce celebra Fundamarket

Con la llegada del verano, la Fundación Carmen Pardo-Valcarce organiza, los días 12, 13 y 14 de junio, Fundamarket, un evento solidario y multidisciplinar.

Tras el éxito de su edición navideña, el evento vuelve a la calle Monasterio de las Huelgas, 15, en el barrio de Montecarmelo, los días 12, 13 y 14 de junio, sumando a la venta de productos propios elaborados por sus profesionales con discapacidad intelectual, la colaboración con las mejores marcas y una agenda repleta de actividades para toda la familia.

Bajo la filosofía, «la diversidad es fuente riqueza», Fundamarket expondrá los muebles, artículos de decoración y regalos de su tienda Fundashop. Y serán los propios trabajadores con discapacidad intelectual de la Fundación Carmen Pardo-Valcarce quienes ayudarán en los diferentes stands del mercado.

Las instalaciones de la Fundación Carmen Pardo-Valcarce ofrecerán, además, durante todo el fin de semana actividades para toda la familia. Por un lado, el centro de ocio inclusivo Fundaland y el Club de Pádel y Tenis Fuencarral organizan para los peques talleres infantiles, atracciones, clases de tenis, incluso una maratón teatral para que los adultos visiten mientras tanto el mercado y disfruten de la mejor gastronomía.

'El Juli' da un pase con la muleta durante la corrida solidaria celebrada en Cáceres el pasado 31 de mayo. EFE

CONGRESO COMISIÓN DE CONTROL

LOS TOROS EMBISTEN AL PRESIDENTE DE RTVE

Arrecian las críticas a José Antonio Sánchez por la emisión de una corrida de 'El Juli' en La 1

DAVID SANZ / EDUARDO FERNÁNDEZ
MADRID

La mañana iba para cifras frías e informes áridos, pero enseguida hubo cambio de tercio: se colaron los toros

y llegó la pasión. José Antonio Sánchez, presidente de RTVE, compareció ayer en la Comisión de Control Parlamentario de la corporación pública para presentar las memorias

correspondientes a 2012 y 2013. Sin embargo, la sesión encontró otras razones para el debate.

Ni el compareciente, ni los parlamentarios de la oposición se ciñeron al motivo original de la cita, ya que los informes sobre la mesa remitían a unos años en los que Sánchez no estaba al frente de RTVE –tomó posesión en octubre de 2014–. Un hecho que él mismo se encargó de subrayar al inicio de su intervención y que posibilitó echar un capote a su predecesor en el cargo, Leopoldo González-Echenique: «Viví el momento más difícil de la historia reciente de RTVE». González-Echenique accedió al cargo, como Sánchez, sin consenso de los dos grandes partidos y gracias a la mayoría absoluta del PP pero lo hizo después de que la pública estuviera casi un año sin presidente, a raíz de la dimisión de Alberto Oliart y a falta de un acuerdo entre los dos grandes partidos.

Con todo, las audiencias, el control informativo y el modelo de financiación hicieron su necesario paseillo por la comisión. La excusa para el

debate taurino fue que, el pasado 31 de mayo, TVE emitió una faena en Cáceres protagonizada por *El Juli*. Los representantes del Grupo Parlamentario Catalán –Josep Maldonado (CiU)–, de La Izquierda Plural –Ricardo Sixto (EUPV)– y de la Entesa –Jordi Guillot (ICV)– centraron gran parte de sus críticas a Sánchez en esa emisión: «un espectáculo del maltrato animal», «un ejemplo de país de pandeleta» y «una salvajada en horario infantil», según definieron.

En su segundo turno de palabra, José Antonio Sánchez cogió el toro por los cuernos y afrontó el asunto que había salido al ruedo. Tras defender la libertad de elección y subrayar que RTVE no ha afrontado ninguna sanción por retransmitir corridas de toros, a pesar de denuncias como la del Partido Animalista (Pac-

ma) en 2012, apeló a los clásicos para reivindicar la tauromaquia como hecho cultural. Alberti, Lorca, Picasso, Ortega y Gasset, Goya... Todos fueron citados por el presidente como argumento de autoridad. Por si eso no convencía, añadió que, si la cuestión de fondo es «la crueldad y el sufrimiento», peor parados salen los peces «en la pesca deportiva».

Ramón Moreno, portavoz del PP en la Comisión, salió al quite al subrayar que el horario de máxima protección infantil no coincidió con la faena de *El Juli* en Cáceres, puesto que esa franja ocupa los fines de semana desde las

09.00 y las 12.00 horas, y la corrida se emitió por la tarde. Sixto recordó que el horario infantil, más amplio que el de protección reforzada, abarca de 06.00 a 22.00 horas.

Las comparaciones taurinas aparecieron incluso a propósito del modelo de financiación, sin publicidad y auspiciado por el PSOE. Sánchez dijo: «No es posible mantener una televisión de calidad a largo plazo porque el sistema de financiación no es viable, y esto o se reforma o no sale. Como diría Belmonte: 'O te quitas tú o te quita el toro'».

Otros reproches repetidos contra Sánchez fueron por su «politización». Algo que él negó de una forma peculiar: «Yo no he sido nombrado a dedo por el PP, sino por la mayoría absoluta de los representantes del pueblo español», afirmó primero, para después proclamar abiertamente sus simpatías ideológicas: «Yo voto al PP y seguiré votando al PP».

El presidente de RTVE cerró su comparecencia con una declaración de intenciones: «Mientras yo sea su presidente, en RTVE habrá Sanfermines». Le faltó el «Olé».

BURUAGA NO SIGUE EN TVE

Ernesto Sáenz de Buruaga no continuará en La 1. TVE ha decidido retirar el programa *Así de claro*, conducido por este periodista, «al no alcanzar los objetivos esperados de audiencia». En su tercera edición, emitida este lunes, el debate producido por Pulso (del grupo Secuoya) empeoró su dato de audiencia, que descendió a un 5,1% de cuota de pantalla, tras ceder seis décimas.

El Channel 4 britànic se salva (de moment) de la privatització

Els 'libdems' aturen els plans conservadors per canviar l'estatus del canal

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

"No tenim plans, ara per ara, d'eliminar el rang de servei públic a Channel 4 ni de privatitzar-la". Una representant del nou ministeri de Cultura britànic allunyava així els rumors de canvi d'estatus per a un dels canals més icònics del Regne Unit. Però en la resposta parlamentària es recordava que, en tot cas, s'està a l'espera d'un informe de l'Ofcom –el regulador britànic, equivalent al CAC català–, previst per a aquest estiu, "abans de considerar si cal fer cap canvi en el servei públic audiovisual, entès en el seu conjunt". Segons publica *The Guardian*, la intervenció dels *libdems*, socis de govern de Cameron, ha sigut fonamental per aturar la privatització del canal.

Mentrestant, Channel 4 presentava dilluns els seus resultats econòmics corresponents al 2014 i ho feia amb l'aval d'haver trencat dos anys de pèrdues, amb uns beneficis mínims de quatre milions de lliures. La cadena comença a recuperar-se així de la seva decisió més controvertida: deixar d'emetre *Big Brother* l'any 2009, quan encara era el seu principal aportador d'audiència i ingressos. Channel 4 va poder navegar dos anys gràcies a les reserves econòmiques, però fins i tot l'Ofcom va admetre la seva preocupació pel futur del canal. Amb 238 milions de lliures de reserves –i 73 milions de patrimoni en edificis, més 224 milions en drets–, el canal tenia tanmateix autonomia per a uns quants exercicis.

En qualsevol cas, els bons resultats econòmics ajuden també a allunyar el fantasma de la privatització que ha estat planant intermitentment al llarg de les dues últimes dècades. El primer toc d'alarma el va donar el govern de John Mayor el 1996. Aleshores, la moció va ser impulsada per John Whittingdale, que va ser nomenat fa poques setmanes nou secretari d'estat de Cultura al Regne Unit. El conservador –conegut per les seves declaracions crítiques amb el cost del servei públic audiovisual britànic– ja s'ha reunit amb els caps de Channel 4, però no ha transcendit el contingut d'aquestes trobades. El 2003, per a alleuja-

Shameless és una de les sèries impulsades per Channel 4, que va néixer amb l'objectiu de donar suport a la indústria audiovisual del Regne Unit. CHANNEL4

Beneficis
Els bons resultats econòmics han ajudat a allunyar el perill de venda

ment dels responsables del canal, va declarar que havia canviat de parer sobre la possible privatització de la cadena.

El moment de màxima tensió va tenir lloc al setembre, quan el *Daily Telegraph* va explicar que els conservadors havien tret la pols a l'expedient de venda de Channel 4 i que estudiaven desfer-se'n a canvi d'uns 1.000 milions de lliures. Vince Cable, secretari d'estat d'Empresa, va desmentir el rumor. Però una analista citada pel *Guardian*, Claire Enders, assegurava: "L'assumpte està viu: si es veu fum és perquè hi ha foc". De nou, els conservadors han hagut de desmentir-ho, en aquest cas per boca d'Ed Vaizey, un alt càrrec del ministeri de Cultura.

A més, tot i que el govern va vendre Channel 5 –a Viacom per 450 milions de lliures–, la venda de Channel 4 sembla simbòlicament més complicada, ja que va ser un canal creat pel primer govern de Thatcher amb el qual es volia establir un model de relació amb la pujant indústria audiovisual del país.

Nascut el 1982, el quart canal de la televisió britànica va ser objecte de debat durant tres dècades, fins que va rebre finalment el vistiplau en trobar l'equilibri entre la voluntat de tirar endavant una cadena de servei públic i una de comercial (encara que fos propietat estatal). De fet, els ingressos de Channel 4 provenen fonamentalment de l'explotació comercial d'anuncis.

Una de les característiques del canal és que no fa producció pròpia, sinó que ho compra tot a fora –o ho encarrega–, de manera que se'l considera un dels principals dinamitzadors de l'audiovisual del país. *Els informàtics*, *Queer as folk*, *Shameless*, *Black Books*, *Skins*, *Misfits* o *Utopia* són algunes de les sèries que la cadena ha aconseguit exportar. I ha sigut la porta d'entrada al Regne Unit de sèries fonamentals de l'arena televisiva global com ara *Los Soprano*, *Los Simpson*, *Sexo en Nueva York* o *Smallville*, per esmentar-ne només quatre amb la lletra essa. ■

“El actual sistema de financiación de RTVE no es viable”, dice su presidente

Sánchez niega la manipulación, pero admite que vota y siempre votará al PP

Javier Romera MADRID.

El presidente de RTVE, José Antonio Sánchez, lanzó ayer una seria advertencia al Ministerio de Hacienda. “No es posible mantener en el tiempo una televisión de calidad a largo plazo porque el sistema de financiación no es viable y esto o se reforma o no sale. Como diría Belmonte: *O te quitas tú o te quita el toro*”, ha señalado durante la presentación de las memorias de RTVE correspondientes a los ejercicios 2012 y 2013 y en una respuesta a una pregunta de la diputada del Grupo Mixto Amelia Salanueva.

En su intervención ante la Comisión Mixta Congreso-Senado de Control Parlamentario de RTVE, Sánchez no entró en más detalles, aunque dejó clara la necesidad de aumentar los ingresos de la Corporación.

Y eso es algo que sólo se puede hacer mediante una liberalización de los patrocinios -actualmente limitados a eventos deportivos y culturales o acuerdos con productoras-, mediante la vuelta de la publicidad o, en último caso, aumentando las aportaciones de las operadoras de telecomunicaciones o las cadenas privadas.

Una ley de Zapatero

Según ha podido confirmar este periódico, TVE ha tenido en los últimos días ofertas económicas muy importantes de distintas empresas y entidades para patrocinar programas que, sin embargo, no han podido salir adelante.

El actual sistema de financiación, aprobado por el Gobierno socialista de Rodríguez Zapatero y que Rajoy no ha modificado, fija un techo de gasto y condiciona los ingresos a las aportaciones públicas, al margen de la cuota que pagan las telecos y las televisiones privadas. En

José Antonio Sánchez, presidente de RTVE. EE

ese entorno, el año pasado hubo un déficit de 134 millones de euros.

Sánchez salió en defensa, por otro lado, de la labor de su antecesor, Leopoldo González-Echenique, asegurando que vivió “el momento más

difícil de la historia reciente” de RTVE. “Hubo una crisis sin precedente en la historia de España y le tocó lidiar con la situación más compleja que se recuerda. Desde aquí, quiero reconocer públicamente el

gran esfuerzo de mi antecesor en los momentos más difíciles”, sentenció.

Falta de pluralidad

Sánchez defendió, por otro lado, en el Congreso su afinidad con el partido del Gobierno, y aseguró sin ambages que “voto al PP y seguiré votando al PP”. Durante su comparecencia volvieron a lloverle las críticas de prácticamente toda la oposición por la supuesta falta de pluralismo y “manipulación informativa” de TVE. Como ya es habitual en este tipo de sesiones, el máximo responsable de Prado del Rey les respondió acusándoles de esgrimir siempre “argumentos manidos”, como el de que TVE está “al servicio del Partido Popular”.

La pública cancela el programa de Buruaga por su baja audiencia

El PSOE pidió ayer en el Congreso que TVE cancelara el programa de Ernesto Sáenz de Buruaga, *Así de claro*, después de los resultados de audiencia que ha cosechado, y por la tarde la Corporación anunció su retirada. El programa de Buruaga debutó con un 6,5 por ciento de cuota y 976.000 espectadores, bajó al 5,7 por ciento en la segunda entrega y en la tercera anotó su mínimo con 5,1 por ciento y 704.000 televidentes, lejos del 10 por ciento estipulado en el contrato con la productora Pulso.

JUSTICIA ■ EL CÁMARA DE TELECINCO MURIÓ EN IRAK POR FUEGO DE MILITARES ESTADOUNIDENSES

El juez Pedraz cierra el caso Couso y la familia irá a Estrasburgo

El magistrado lamenta que ya no se puedan perseguir crímenes de guerra contra españoles en el extranjero

MATEO BALÍN

«El flexo no podrá mantenerse encendido». Con esta frase el juez de la Audiencia Nacional Santiago Pedraz admitió ayer la imposibilidad de seguir con la investigación sobre el homicidio del cámara de Telecinco José Couso por militares estadounidenses en Bagdad en abril de 2003, durante los primeros días de la invasión de Irak.

El magistrado se vio obligado a elevar la causa a la Sala de lo Penal para su archivo después de que el Tribunal Supremo avalase en abril pasado, en el 'caso del genocidio del Tíbet' y en el que había una víctima española, la re-

El cámara de Telecinco José Couso falleció en Bagdad en abril de 2003. FOTO: EUROPA PRESS

forma de la justicia universal aprobada por el Gobierno. Esta modificación por vía de urgencia en el Parlamento restringió drásticamente

la capacidad de los jueces españoles de perseguir delitos cometidos fuera de su territorio. En el sumario estaban procesados

tres militares del Ejército de Estados Unidos por los delitos contra las personas y bienes protegidos en caso de conflicto armado,

en concurso con delito de homicidio.

En su auto, el juez de la Audiencia Nacional lamenta que los procesados no podrán ser buscados ni investigados ni en España ni en otros países puesto que la nueva norma impide la persecución de cualquier crimen de guerra cometido contra un español, salvo en el difícil supuesto de que los presuntos criminales se hayan refugiado en España. Para buscar o hacerles comparecer ante los tribunales a estas personas sería necesario, recuerda, una orden de búsqueda emitida en el marco de un procedimien-

El Gobierno de Rajoy aprobó la reforma de la justicia universal hace más de un año

to que ya no va a existir porque el nuevo apartado cuarto del artículo 23 de la Ley Orgánica del Poder Judicial impide su incoación.

Mientras, la familia de Couso recurrirá al Tribunal Europeo de Derechos Humanos de Estrasburgo. Su hermano, David Couso, afirma que la reforma de la justicia universal defiende «a determinados criminales».

Sánchez: «El modelo de RTVE, que diseñó el PSOE, es inviable»

► El presidente insiste en la necesidad de cambiar el sistema de financiación del ente

M. MORENO/AGENCIAS
MADRID

El presidente de RTVE, José Antonio Sánchez, compareció ayer ante la comisión de control parlamentario para atender las preguntas del resto de partidos, que volvieron a darle vueltas a los problemas económicos del ente público, la pérdida de audiencia y las acusaciones de «partidismo».

El máximo dirigente de la cadena pública volvió a apelar a la herencia recibida para justificar los problemas económicos de RTVE, asfixiada por la reducción de los ingresos y el déficit de 113 millones de euros del último año. «Hasta ahora lo estamos sobrellevando, pero el sistema de financiación de RTVE, el modelo que diseñó el PSOE, no va, no es viable y, por lo tanto, esto se reforma o nos reforman. Hablando en el argot taurino, como decía Belmonte, o te quitas tú o te quita el toro».

Haciendo balance de 2012 y 2013, años en los que aún no era presidente, Sánchez defendió la gestión de su predecesor, Leopoldo

Herencia

«No ha sido en los tres años de gobierno del PP cuando se han perdido las audiencias, sino en los anteriores»

González-Echenique –«que tuvo que lidiar con los momentos más difíciles de la historia de la radio y la televisión»–, y afirmó que los presupuestos «ya estaban mermados por la entrada en vigor de la nueva ley de financiación de la Corporación». Además, Sánchez insistió en algunas medidas de ahorro llevadas a cabo por la corporación, como la reducción del número de consejeros de 12 a 9 y la sustitución de sus retribuciones fijas por dietas por asistir a las reuniones. Esto supuso, explicó, un ahorro de casi dos millones.

Pérdida de liderazgo

La oposición, por su parte, criticó la «politización de los informativos» (CIU), la «manipulación» (IU) y la «pérdida de liderazgo» de La 1, que cerró mayo con un 9,9% de cuota de pantalla, muy lejos de la lucha con Antena 3 y Telecinco. Sánchez precisó que en sus siete meses de mandato la audiencia de RTVE «no solo no ha bajado una décima» sino que «ha subido 0,6 puntos». (Los datos se refieren a la suma de todos los canales de la corporación, porque desde la entrada del nuevo presidente, La 1 y La 2 sí han bajado, aunque levemente). «Remontar este desastre nos va a llevar más de tres años, como es lógico. No ha sido en los tres últimos años de gobierno del PP cuando se han perdido las audiencias, sino en los anteriores ocho de gestión del PSOE», apuntó José Antonio Sánchez.

El Grup Heraldo compra el diari '20 Minutos'

L'operació persegueix consolidar el projecte digital del degà dels gratuïts

MARIO SASOT
Saragossa

El Grup Heraldo, propietari del rotatiu saragossà *Heraldo de Aragón*, ha firmat en les últimes setmanes uns precords fermes per comprar el diari gratuït *20 Minutos*, fins ara propietat del grup escandinau Schibsted. D'aquesta manera, el grup multimèdia aragonès, presidit per Pilar de Yarza de Mompeón i participat per Ibercaja, espera fer-se amb el 100% de la capçalera de *20 Minutos*, el segon diari imprès en audiència, el web del qual és entre el segon i el tercer més visitats de la premsa espanyola, amb més de 56 milions d'usuaris únics l'abril del 2015.

Segons fonts properes al Grup Heraldo, aquesta operació, l'abast econòmic de la qual no s'ha donat a conèixer, té com a objectiu consolidar el projecte digital de *20 Minutos* i configurar un projecte editorial sostenible a llarg termini en què es combini la informació local amb la nacional i la difusió digital. Segons el web El Confidencial, la posada a la venda de *20 Minutos* la va decidir el grup

i Prisa. Fa una dècada que té la publicació *Heraldo de Soria* i recentment ha adquirit, juntament amb altres accionistes, el *Diario del Alto Aragón*, d'Osca, i ha entrat en la propietat de Radio Huesca, de la cadena Ser.

Així mateix, el Grup Heraldo comparteix societats amb Lisa, editora del *Diario de Navarra*. En l'àmbit audiovisual té, juntament

El hòlding que presideix Pilar de Yarza de Mompeón va iniciar una política expansiva fa deu anys

amb A3 TV, l'emissora local Zaragoza TV i la productora de programes informatius per a la televisió autònoma aragonesa Chip Audiovisual. També és propietari de les distribuïdores Dasa i Gabesa, aquesta última dedicada a la comunicació corporativa i l'edició de suplementos. La Fundación Real Zaragoza, participada pel Grup Heraldo, Ibercaja i Telefóni-

Heraldo de Aragón, fundat el 1895, és el vaixell insígnia del grup

Schibsted ja fa uns mesos davant la impossibilitat d'aquest hòlding d'aconseguir que fos rendible. El diari acumula pèrdues properes als 20 milions d'euros des del 2011, motivades pel fort descens de la facturació publicitària. L'operació de compravenda es pot tancar en un termini de quinze dies.

El Grup Heraldo, el vaixell insígnia del qual és el diari *Heraldo de Aragón*, fundat el 1895 per Antonio Mompeón Motos, ha definit, des de l'inici de l'actual mil·lenni, una clara política d'expansió, consolidant-se com el primer grup mediàtic de la regió: ha estès la seva influència a les regions properes i ha participat en grups de comunicació nacionals com Vocento

ca, va comprar l'any passat a Agapito Iglesias el paquet majoritari d'accions de la SAD Real Saragossa.

Malgrat tot aquest procés expansiu, la crisi general també ha incidit al *Heraldo de Aragón*, que ha vist descendir en vuit anys la seva tirada de 38.390 exemplars a unes vendes properes als 22.000 exemplars en l'actualitat, amb 1.118.000 d'usuaris anuals a la pàgina web.

L'adquisició de *20 Minutos* podrà permetre a aquest grup de comunicació multiplicar la seva incidència en la xarxa i controlar un mitjà de difusió nacional, augmentant les seves quotes al mercat publicitari.●

BAIX EBRE I MONTSIÀ ■ DE LA MÀ DEL PATRONAT DE TURISME

Periodistes del País Basc coneixen els actius turístics de les Terres de l'Ebre

■ Un grup de periodistes procedents del País Basc han visitat aquests dies les Terres de l'Ebre, de la mà del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, amb la col·laboració dels patronats i oficines de Turisme de l'Ametlla de Mar, l'Ampolla, Sant Carles de la Ràpita i Alcanar. Aquesta visita representa el tancament d'una

intensa campanya de comunicació duta a terme entre finals de maig i principis de juny a la ciutat de Bilbao, per tal de promocionar les Terres de l'Ebre com a destinació turística

Els mitjans representats en aquesta visita són *El Correo*, *Radio Popular de Bilbao*, *Deia*, *Magazine On*, *Bizkaia Irratia* i dos

bloggers. Durant la seva estada el grup ha realitzat diferents activitats: han viscut l'experiència del Tunatour a l'Ametlla de Mar, han visitat unes muscleres a l'Ampolla i han navegat amb un veler per la Badia dels Alfacs. També van participar activament en la Festa de la plantada de l'arròs d'Amposta.

Nedant a les granges de tonyina de Balfegó, a l'Ametlla de Mar.

FOTO: DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

PRENSA OPERACIÓN

HERALDO SE HACE CON '20 MINUTOS'

El grupo aragonés se expande tras acordar con los noruegos de Schibsted la compra del gratuito

E. FERNÁNDEZ MADRID

El grupo aragonés Heraldo afronta una expansión al ámbito nacional a través de un acuerdo de compra del diario gratuito *20 Minutos*, operación que según fuentes de EL MUNDO se dará a conocer hoy. Los editores del *Heraldo de Aragón*

han cerrado la adquisición de la cabecera con el grupo internacional de origen noruego Schibsted, propietario hasta la fecha del periódico que dirige Arsenio Escolar.

Ayer, la decisión fue anunciada a los representantes de los trabajadores de *20 Minutos*; hoy, la totali-

dad de la plantilla será informada al respecto. La próxima semana, responsables del grupo Heraldo acudirán a la sede de *20 Minutos* en Madrid para entablar las primeras reuniones, aunque habrá que dejar transcurrir un periodo de consulta de 15 días hasta que se pueda rubricar la venta.

Según las fuentes preguntadas, el grupo Heraldo apuesta por el largo plazo. No en vano, han confiado para su expansión en una marca ya instaurada, la del principal gratuito de España. Entre las cabeceras del grupo, responsable de *Heraldo de Aragón* y *Heraldo de Soria*, se cuenta ya otro gratuito, el tarraconense *Mès*.

20 Minutos abarca una plantilla de en torno a 160 personas y está

Arsenio Escolar, director de '20 Minutos'. EFE

presente en Madrid, Barcelona, Sevilla, Zaragoza, Valencia, Málaga, Granada y Córdoba, si bien el grueso del equipo se concentra en la capital. El diario alcanza una audien-

cia de 1.040.000 lectores diarios, según los datos del último Estudio General de Medios (EGM), pero ha sufrido en los últimos tiempos la crisis económica, especialmente severa en el mercado publicitario de las cabeceras impresas. Desde 2001, *20 Minutos* ha estado controlada en España por Schibsted. El grupo de comunicación noruego evidenció sus intenciones de desprenderse de la marca la pasada semana, cuando anunció el inicio de negociaciones con los belgas de Rossel para vender su participación de un 49,3% en el *20 Minutos* francés, gratuito más leído de la prensa gala.

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Les notícies ‘segons un estudi’: meduses de les aigües digitals

Diversos mitjans digitals –jo ho he caçat a la web d’Antena 3– asseguren que “almenys el 30% dels espanyols canvien el seu destí vacacional a causa de les meduses”. Com que la xifra em sembla desmesuradament alta començo a investigar. Localitzo el teletip d’on ha sortit la notícia i veig que referencia un estudi de SafeSea. Uns quants paràgrafs enllà llegeixo: “El 31% dels enquestats han confesat que han modificat el seu destí de vacances *si en ocasions anteriors han patit una picada de medusa*”. El condicional ho canvia tot! Te-

nint en compte, segons l’estudi, que les víctimes d’aquests invertebrats són un 30% (en els últims tres anys), resulta que només un 9,3% –un 31% del 30%– canvien el seu destí, d’acord amb l’estudi. Em segueix semblant massa, tenint en compte tota la gent que prefereix destins sense platja, o la gent que va a platges al marge de si hi ha meduses. Miro aleshores què és SafeSea i trobo que es tracta d’una empresa que ven... un protector contra les picades de medusa. Cap de les notícies que he llegit esmenten aquesta connexió. Ni expliquen amb quina mostra s’ha fet l’estudi. Truco a SafeSea i, amablement, m’envien el treball. Allà constato que les 301 enquestes via web s’han fet només entre gent que ha fet vacances a la platja en els últims tres anys. O sigui que el 9,3% que canvien de destí no són del total d’espanyols, sinó de banyistes a qui les meduses han picat. En fi: el xoc d’un baix nivell matemàtic i la pressa per no contrastar genera bunyols periodístics així.

Entre inconsistències matemàtiques, dades no contrastades, univertats fictícies i conflictes d’interessos, les notícies *segons un estudi* s’estan convertint en les meduses del periodisme digital: difícil capbussar-se en les aigües d’internet sense acabar amb alguna nafra.

Heraldo compra '20 Minutos' y entra en la prensa nacional

M. Español. Zaragoza

El grupo Heraldo, propietario entre otras publicaciones del *Heraldo de Aragón*, ha llegado a un acuerdo con el grupo escandinavo Schibsted para quedarse con el 100% de la cabecera gratuita *20 Minutos* en sus ediciones españolas. La compra de este diario, que estaba en venta desde principios de este año, ha sido comunicada este martes al comité de empresa de 20 Minutos, mientras que la operación se firmará en un plazo de quince días.

Heraldo, sociedad controlada por la familia Yarza y en la que participa Ibercaja, se forjó alrededor de la cabecera *Heraldo de Aragón*, que se creó en 1895 y ha sido tradicionalmente líder de la prensa aragonesa. Con 296.000 lectores (EGM), se sitúa como noveno diario de pago en España.

El grupo de comunicación, con rotativa propia en Zaragoza, cuenta además con otras compañías como Gabesa, dedicada a la comunicación corporativa, publicitaria y suplementos especializa-

El grupo aragonés cierra un acuerdo con el escandinavo Schibsted para adquirir la cabecera

dos. También dispone de otras cabeceras como *Heraldo de Soria* o el gratuito *Més*, que se distribuye en Tarragona, así como participaciones estratégicas en grandes consorcios nacionales de prensa.

Otros negocios

La compra de *20 Minutos* viene después de que Grupo Heraldo se hiciera cargo de las ediciones de Zaragoza de otros dos periódicos gratuitos, en primer lugar ADN y, posteriormente, *Qué!*, ambos sin ediciones impresas en la actualidad.

Factoría Plural, la productora audiovisual de Heraldo, logró el pasado mes firmar la renovación del contrato de producción de los servicios informativos de Aragón Televisión. Este contrato prevé cubrir 1.300 horas anuales de emisión.

EFE

■ Rússia, principal sospitosa del ciberatac a TV5 Monde

La investigació sobre el ciberatac que va aturar durant unes hores les emissions del canal internacional francès TV5 Monde el 9 d'abril ha fet un gir inesperat. Si bé durant l'atac a les xarxes socials de la cadena van aparèixer missatges signats com "Cibercalifat" amb lemes com "Je suis IS" [Jo sóc l'EI], en al·lusió a l'eslògan "Je suis Charlie" per l'atemptat jihadista a la revista *Charlie Hebdo*, ara els investigadors creuen que més aviat van ser *hackers* russos. El *modus operandi* i certes empremtes específiques deixades pels pirates assenyalen cap a un grup de pirates russos molt conegut pels experts en seguretat informàtica. El grup, que rep noms diferents en funció de l'agència que l'investiga, també està al darrere de diversos ciberatacs a objectius militars dels Estats Units, d'opositors a Vladímir Putin i d'altres objectius polítics i militars a Polònia i Ucraïna.

L'APUNT

'Des-informació' interessada

Tere Rodríguez

La nit del 24 de maig els valencians ens vam gitar amb la certesa que posàvem fi a vint anys de règim del PP. L'aritmètica ens feia somiar un govern d'esquerres a la Generalitat. Però a mesura que avancen els dies i les negociacions la cosa es complica. Els mateixos que fan una crida a la calma i a la responsabilitat fan cas omís de les seues paraules i utilitzen els mitjans de co-

municació i les xarxes socials per llançar missatges que no s'atreveixen a amollar en la cara. Els periodistes hem caigut en aquest parany en una carrera boja per donar la primícia sense parar-nos a reflexionar que tal vegada estem contribuint a la desinformació o a la informació interessada, molt lluny del que ens exigeix la nostra ètica professional. No entrem en el seu joc.

Movistar presenta su oferta mayorista de TV para los rivales

I.C. Madrid

Telefónica ha presentado la oferta mayorista de contenidos audiovisuales para sus rivales a la que estaba obligada por la resolución de la CNMC que autorizó la compra de Canal+. La presentación de la oferta mayorista pone en marcha el plazo para que pueda lanzar la oferta minorista integrada que combina los contenidos de Canal+ y Movistar TV. El plazo mínimo es

de un mes, por lo que la operadora podría empezar a ofrecer la nueva programación integrada a partir del 9 de julio.

La oferta, según fuentes del mercado, ofrece en total cuatro canales: uno de cine de estreno; otro de series; otro de Fórmula 1 y otro Moto GP. Los rivales sólo pueden elegir dos de esos cuatro canales. El canal de cine tendrá un coste mayorista de 5 euros por cliente, mien-

tras que el de series es de 2,5 euros por abonado.

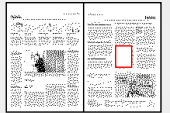
El pago no incluye una cantidad mínima garantizada. Los dos canales de deportes sí que incluirán la obligación de pagar un mínimo garantizado, aunque, al parecer, aún no se ha especificado ni este precio ni el precio por abonado. Telefónica exige a los rivales, que especifiquen qué canales les interesan antes del 15 de junio.

El grup Heraldo rescatarà el gratuït '20 Minutos'

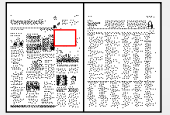
El grup noruec Schibsted ja té comprador per a la seva línia de gratuïts *20 minutos*. Segons el *Economista*, el grup Heraldo, editor de l'*Heraldo de Aragón*, adquirirà el 100% de les accions del diari. Els actuals propietaris havien amenaçat de retallar un terç la plantilla, de 150 treballadors, i fins i tot tancar les edicions

impreses, però ara els canvis queden paralitzats a l'espera que els nous responsables decideixin com fer sostenible aquest mitjà, dirigit per Arsenio Escolar –a la foto–, que en l'últim exercici va perdre 3,7 milions d'euros. La seva tirada, concentrada a Barcelona i Madrid, està per sota dels 400.000 exemplars.

La publicidad debe volver a la TV pública

La voz de alarma que ayer alzó el presidente de RTVE merece ser escuchada. Tal y como aseguró José Antonio Sánchez en el Congreso, el “modelo de financiación” de la corporación en la actualidad no es sostenible. De este modo, Sánchez apunta a la búsqueda de soluciones como el regreso de la publicidad que el Gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero retiró. Las cifras están a favor de esta propuesta: el Sabadell estima que los ingresos publicitarios anuales reportarían a RTVE 331 millones, frente a las pérdidas que ahora arrastra de 135 millones heredadas del anterior gestor, Leopoldo González-Echenique. Una televisión pública capaz de competir con los operadores privados es el modelo al que debe tenderse.

EMISSIONS

Llum verd a TV3 del nou govern balear

El nou govern de les Balears permetrà les emissions de TV3 a les Illes. Els partits d'esquerres que estan acordant les bases del nou executiu ho han inclòs en el programa de mandat, segons ha avançat el líder de Més, Biel Barceló, a RAC1. Barceló va explicar que un dels primeres objectius és

“tornar a garantir la recepció dels canals en català a les illes”. Més per Mallorca i Més per Menorca seran el tercer grup al nou Parlament de les illes. El líder de la nova força té clar que cal estrènyer llaços amb Catalunya per “dur a terme molts projectes culturals i econòmics en comú”. ■ G.B.